

KÖZHIR

Közlekedésmérnöki kari KISZ bizottság hírei I. tanév folyam 10. szám

Feladatainkat nem lehet középszerű munkával megvalósítani

A NOSZF ünneplése kapcsán nem lehet elmulasztani az alapos önvizsgálatot. Megteszünk-e mindent annak érdekében, hogy KISZ szervezetünk az 1974. ápr. 17-i KB határozat szellemében, a legjobb úton fejlődjön? A tőlünk telhető maximális erőfeszítéssel végezzük-e munkánkat?

Már másfél év telt el a határozat megjelenése óta, és most folytatásokban közöljük annak legfontosabb részleteit. Nagyon szeretnénk, ha a határozat újraolvasása után mindenki megpróbálná elemezni azt, hogy alapszervezete mennyit és hogyan cselekedett az eltelt időben; a határozat által megszabott módon dolgozott-e?

Reméljük, ez az elemzés az alapszervezetek továbbfejlődését hozza majd.

1.

MIT ÉRTÜNK A KISZ KOMMUNISTA, POLITIKAI JELLEGÉN?

A párt eszméinek és politikájának szövegét.

Azt, hogy minden KISZ-tag:

- legjobb tudása és képességei szerint helytálljon a munkában, a tanulásban és a haza védelmében,
- ismerje meg a párt eszméit és politikáját,
- kiálljon érte minden körülmények között,
- részt vegyen annak megvalósításában.

A KISZ-szervezet értelme, hivatása, hogy cselekvési programot adjon, a közösség örömét, a szervezet erejét és védelmét biztosítsa azoknak, akik a szocializmus eszméihez vonzódnak és az átlagnál többet szeretnének tenni annak megvalósításáért. A KISZ azt a lehetőséget biztosítja a szervezet létrehozásával az ilyen fiatalok számára, hogy az idősebb kommunisták segítségével tömörüljenek, önmagukat szervezve, vezetve, egymást nevelve, támogatva, bírálva, az élet kis és nagy küzdelmeiben érleljék egymást kommunistákká. S azt kívánja tőlük, hogy külön-külön és együttesen a kommunista gondolkodást, erkölcsöt, világnézetét, magatartást, áldozatkészséget sugározzák környezetükben. Így érik el, hogy az egész magyar ifjúság hivatott és elfogadott képviselői legyenek, akiket egyre többen követnek jó tulajdonságaikért és tetteikért."

-BOROSA-

Kelle-e a mozgalmi munkához hit? Erre és a legutóbbi FOLKLUB-on felmerült kérdésekre adhat választ a következő monológ.

Cselekvő ember

- Megsebződtem nemegyszer én is. Nekem is voltak megpróbáltatásaim. De nem ingatott meg hitemben egyik sem. Mert mit számítanak a fricskák a teljességhez képest.

- Tudom, hogy hibáztunk is; hogy csetlettünk-botlottunk is, de a szándék tiszta volt. Azt kérde: mégis, van-e olyan, amin változtatni kell. Igen: egy valamin fel-tétlenül. És sürgősen. Anyagi javakban majd mindenki magasra ivelt, csak valahogy emberségben, barátságban csapantunk meg. Pedig egyik a másik nélkül nem ér semmit. Ezeknek össze kell tartozniuk. Mint a törzseknek és a végtagoknak. Mondanék valamit: az én nagyanyámnak volt egy 10 literes vasfazeka. Megfőzte a bablevest vagy a krump-lis gombócot, mondván: ha Feri vagy Géza ma nem kap munkát és ha jönnek, legyen mit enniük. Mert aznap a Kálmán keresetéből főzött. Holnap esetleg a Gyulából fog. Ilyen összetartó volt a szerénység. Ilyen érző és segítőkész. Kár, hogy már nem gyártanak vasfazekat.

-Egyszer azt mondta nekem egy fiatal: "Idenézzen, Pistá bátyám, maga hitt Sztálinban is, Rákosiban is, szidta Titót, most elismeri; elhitte Kádár bűnösségét, most isteniti: hogy van ez?" Ezt feleltem neki: "Mi nagyon mélyről jöttünk. A sötétség után a vilá-gosságon csak pislogni tudunk. És fülelni, mert tudatlanok voltunk. Nem láttunk mi semmit, csak lát-tattak. Nem hallottunk mást, csak amit hallattak. Manipuláltak velünk. Megraboltak minket. Ez az ő igazi bűnük; nagyobb mint egy ember kiátkozása. De nektek már nem kell pislogni: világosságra szü-ltetek; fülelni sem kell, ha-nem hallani, mert nem vagytok tu-datlanok. Hát ez a különbség ket-tőnk között. És az, hogy én a zászlót nem dobom el, ha be is szennyezték; ki lehet mosni és meg is szarítani." Ezt mondtam neki. És azt mondom: minden, vagy legalábbis sok függ attól, hogy milyen az alap. Az én nagyon szerény anyám és a még szegényebb apám ott, Szibolcsban a fiatalágukat és a hitüket adták az én alapomhoz. Meg a letrisztább tisztaságot és a legbecsületesebb becsületet. Így aztán ez lett az én hitem is.

-Rohanó, tomboló élet a miénk. Nagy a porfelhője. Vannak, akik leverik magukról a port: ezek az önteltek. Vannak, akik látnak és mennek ebben a porfelhőben. Ezek erősek és a józanok. De olyan is van, aki a portól megvekul és tüdővész kap. Ezek a gyengék. Ki-ki lehet erős is, józan is. De el is gyengülhet. Vigyázni kell a porban, ez bizony igaz. Nem vitatom én, hogy a távol-ság és a rohanó idő látszólag fel-lejteti a tegnapiakat. De akadjon mindig egy percre is csend és nyugalm, hogy gondolni lehessen a múlt-könyra is. Az öröm ugyanis elkel mindenkinék.

- Valamelyik nap a 49-es villamo-son találkoztam egy hosszuhajú fiatallemberrel. Kübör zakót vi-selt, felső zseb nélkül. A bal felső zseb helyére, a szíve fö-lé egy fém tízforintnyi negyságu piros kört ragasztott, ebben kö-zépen vízszintes fehér csík volt. A közlekedésben ez a jelzést "behajtani tilos"-nak nevezik. Valószínűleg külsőleg is jelez-ni akarta, hogy "szívébe behaj-tani tilos", azaz a szerelem kizárva. Én mást gondoltam. Azt, hogy tényleg ilyen jelzéseket kellene ragasztani mindenki szíve fölé, csak másért: azért, hogy tudomására hozzuk mindenki-nek: ide beleegázolni szigorúan tilos. A KRESZ ilyen átvitt ér-telmezése nélkül nincs jelentő-sége, nincs értelme a jöletnek. 1974-ben újabb 80 ezer autótü-lajdonos lesz. Ez legalább 300 ezer embernek változtatja meg az életét. Ennyivel szaporodnak az öklüket rázó, az egymást szidók? Ha a jölet nem páro-sul az emberi humanummal, sőt, ha eltorzítja azt, akkor a jö-lét önmagában fabatkát sem ér. Az ideológusok dolga a kettőt összehozni. Különben ideg bete-gek, ellenségek országa lesz ez az ország. És most azt kérde: hiszek-e abban, hogy ez az el-lentmondás feloldódik? Igen, hiszek. Mert sokan abban sem hittek, hogy a volt koldus-or-szág ilyen jöletben fog élni, rom után, rövid 29 év múlva. Akkor az volt a dolgunk, hogy így legyen. Most meg az, hogy visszafordítsuk a kifordult érzelmi életet. Pont ezt a rejtvenyt ne tudnánk megfejteni? Csak felülről kell elkezde-ni. És mindenhová kitenni a "megrabolni tilos" táblát. Mert nem igaz, hogy az anyagi jóval ki kell veszni az ember-ségnek. Hiszem, hogy nem igaz.

→
folyt. a 2. oldalon

-Az egyik iskolába meghívtak a fiatalok. Rázós kérdéseket kaptam, mondhatom. Zavaroztak az ilyen kérdések: humanum, tisztesség, bürokratizmus, munkahelyi fegyelmezetlenség, vezetői góg; "az egyiknek lehet, a másiknak nem"; az összeköttetés, a "csak nekem legyen jó" és hasonlók. Egy-egy áramütés minden kérdés, külön-külön. Válaszolni próbáltam. Sikertelenül. Megkaptam, hogy hangzatos igazság nekik nem kell. Erre aztán már nem tudtam mit mondani. Ami nekik ugyanis hangzatos igazság volt, nekem valóság. Belső parancsom szerinti. De nem is csak a kérdések ráztak meg, hanem inkább egy felismerés: sokan közülük közömbösebbek voltak, bizonytalanok és menekülők. De nem tudtam, máig sem tudom, hogy hová menekülnek. Egy lebe: ó, talp nélküli illúzió-világba? De hiszen ez nem valódi! Mért nem inkább alakítanak, változtatnak, fejlesztik azt, amit elkezdünk? Továbbélni, továbbgondolni az életet, tessék! ez az ő dolguk! Ennek van karátja.

- Sokan azt mondják, hogy álljunk már meg egy kicsit, pihenjünk: eléget elértünk. En azt mondom, hogy keveset értünk el. Hallgattam Szent-Györgyit; nem pontosan, de valahogy így mondta: a legnagyobb kérdéseket még csak fel sem tették, nemhogy megválaszolták volna. Így vagyok én is, a hozzá képest hangyányi tudással; azt mondom, hogy a kezdete kezdetén vagyunk. De hit nélkül Szent-Györgyi se ért volna el semmit; és nem érnének el az utánuk jövők sem. Mert forradalmat csinálni, egyáltalán valamit tenni hit nélkül nem lehet.

- Én mindig azt reméltem, hogy egyszer valaki ezt mondja nekem: tisztán és becsülettel éltam; amiért küszködtél, itt van, nyújtsd ki a karod, talán érint-heted is. Ha te még nem, de az utánad jövők már fogni is fogják. És folytatni. Szóval: azt reméltem; hogy egyszer majd így mondják. És ha nem is mondták, tudom, hogy így van. Látja, már ezért érdemes volt élni.

Most, amikor az irás végére értél, szedd össze gondolataidat, és próbáld meg válaszolni a bevezetőben elhangzott kérdésre. Ezt ill. egyéb hozzáfiznivalódat juttasd el szerkesztőségünkbe!

KRESZ VIZSGA

Az "új" KRESZ tanfolyam záróvizsgája 1975. november 17-20. között lesz. Pontos, név szerinti beosztást a Münnich és a Landler kollégiumban, valamint az Kinizsi utcai aulában találhatjátok meg.

Egy unalmas előadáson így sóhajtott valaki:
- "Fél órával ezelőtt néztem meg az órám; és azóta csak 5 perc telt el."

TESTVÉR- LAPUNKBÓL

Az II. PULZUS 75/2 számában olvastuk a következő cikket:

játsszunk!

1. Feladat

Képzeld el a következőt: KISZ titkár vagy. Egy tankörtársad, Ábrahám nyugatra akar utazni turistaként. A sok szükséges adminisztráció egyike, hogy a KISZ alapszervezet vezetője írásban véleményét nyilváníts. Hogy most a dolgod egyszerűbb legyen, vegyünk egy szélsőséges esetet: Tankörtársadra a legnagyobb jóindulattal sem lehet ráhúzni a "kiváló közösségi ember", "kiforrott marxista világnézetű" stb. ismert kifejezéseket. Sőt, egyeből tapasztalatod is van. Legutóbbi nyugati útja során mintha a vásárlás, üzletelés játszott volna a legnagyobb szerepet. /Hogy miből?/ Hazajövele után benyomásait rendezve, lelkesen áradozott a NYUGAT összes létező és nem létező pozitívumáról. Hát ő egy ilyen ember, és most menni akar. Neked pedig döntened kell, mit írsz a papírjára: javasolom, vagy nem javasolom.

Remélem a feladatnak ez a része egyszerű volt, sikerült elképzelned a szituációt. Most jön a dolog neheze. Próbáld meg valóban dönteni, és elhatározásodat megindokolni. Ha ez sikerült, olvasd: el a további feladatok.

2. Feladat

Még mindig te vagy a KISZ titkár, és megint alá kéne írni valamit. Töhötöm munkát akar vállalni heti 18 órában. Ő jobb KISZ tag, mint Ábrahám, de tulajdonképpen semmi különöset nem csinál. Hogy tulajdonképpen mit is csinál, azt nem tudod, mert tanulmányi eredménye sem nagyon haladta meg a 3,00-t. Egyébként hatodik kate; óriás és azért akar dolgozni, mert mindig jól jön egy kis pénz.

Kérdésem: Most mit írsz a papírjára, és miért éppen ezt?

3. Feladat

Huba harmadszor is megbukott a "tranzisztorok tokozása" című tantárgyból. Hogy miért? Ismét egyszerű az ábra, sem a tantárgy könyvvel, sem az előadóval nem találkoztál a vizsgáig. Egyébként ő a tipikus link, aki a hétvégi bulik nagyobb százalékán van jelen, mint az alapszervezet közös programjain.

Utóvizsgája sem először van már, de Huba nagy életművész eddig mindent kivédett. Most KISZ véleményért jelentkezik nálad a rektori utóvizsgához. Most a javasolom, vagy nem javasolom, és mincs

kiforásom verziók között választ-hatsz. Lényeg: támogassa vagy ne támogassa a KISZ ezt a vizsgakérelmet?

Gondolom, most már világos előtted, hogy egy gonosz provokációról van szó: oda mered-e írni, hogy nem javasolom? Ha igen, milyen alapon? Vállalhatod-e azt a felelősséget, hogy társad "miattad" nem utazhat külföldre, vagy nem kapja meg az utóvizsga-engedélyt? Mit gondolsz a KISZ meddig szólhat bele valakinek a magánéletébe? Magánügy-e egy nyugati utazás, vizsgahalasztás, utlevélkérelem? VÁRADI JÁNOS

MEGEMLEKÉZÉS A L I K - B A N

Kedden este került sor a november 7-i megemlékezésre és jutalmazásra. A L I K tele volt, hiszen a megjutalmazottak bőven kitöltötték minden helyet.

Vincze István megemlékítő beszéde után Dr. Simonyi Alfréd oktatásiügyi dékánhelyettes adta át a dékán elvtárs egyéni és kollektív jutalmait. Egyben tolmácsolta az érdekelteknek a rektor elvtárs dícséretét.

Ezután KISZ aktívák jutalmazása következett, szintén bensőséges hangulatban. Rövid szünet után két, a NOSZF-ra emlékező, illetve azzal kapcsolatos filmet tekintettünk meg.

Csakhogy!...Csakhogy jóval kevesebben, mint ahányan a szünet előtt voltunk. A megjelent KISZ aktívák megérdemelt jutalma mögött bizonyosan sok munka fekszik. El tudom képzelni, hogy egyéb, halaszthatatlan KISZ vagy tanulmányi feladataik gátolták meg az eltavozottakat a filmek megtekintésében, esetleg rossz emlékek hatására nem érdekelte őket a várhatóan frázis-szerű dokumentumműsor. Ezen utóbbiak igen nagyot tévedtek, mert valóban érdekes, nem pátozós és sablonos filmeket láthattunk, amelyek ráadásul magyar vonatkozásúak voltak. Nem is beszélve arról, hogy legalább ilyenkor nem árt a múltba tekintenünk egy kicsikét.

Akármielyik ok is kényszerítette távozásra szóban forgó elvtársainkat, mindenképpen furcsán nézett ki a dolog. Valaki esetleg úgy értelmezhetné volna, hogy a KISZ aktívák átveszik a jutalmat, aztán HUSS! Így aztán az sem csoda, hogy a lelkesen készülő dalosok műsora is elmaradt. Igazán kár!

Pap László

gratulálunk!

Jó tanulmányi eredményeikért egyéni jutalmat kaptak:

Horváth András /5/	800,- Ft
Jankó György /4,88/	"
Nyéki Lajos /4,62/	"
Nyolcas Mihály /4,74/	"
Hegyi Csaba /4,56/	"
Bartha Ferenc /4,62/	"
Nagy Tamás /4,71/	750,- Ft
Vörös László /4,57/	"
Majoros Oszkár /4,55/	"
Lukonich Gábor /4,5/	"
Nyerges László /4,28/	"
Forgács Mihály /4,55/	"
Bóner István /4,43/	700,- Ft
Kéthelyi József /4,71/	"
Hebling Vilmos /4,85/	"
Lakos Imre /4,42/	"
Patocska Béla /4,57/	"
Nagy Mihály /4,28/	"
Denke Gábor /4,28/	650,- Ft
Halász Gábor /4,85/	"
Kanizsai Zoltán /4,71/	"
Prácer Péter /4,14/	"
Kántor Miklós /4,28/	"
Laczkó Péter /4,0/	"
Mészáros László /4,14/	"
Szabó András /4,28/	"

Kollektív jutalmat kaptak:

- A 334. tanulókör
- A Münnich F. Koll. Közlekedési szakvezetősége
- A Mária u. Koll. stúdiógárdája

Hol a hiba?

Egyetemünkön az oktatás Európa szerte elismerten magas színvonalon folyik.

A tananyag elsajátítását hivatottak segíteni a különböző, jobbnál jobb segédesszközök. Ilyenek például a félémeleti fordulóban elhelyezett kis fadóbozók az ábrázoló geometria megszerettetéséhez.

Első pillanatban úgy tűnik, hogy rosszak. Pedig dehogyan. Évek, évtizedek teltek el azóta, hogy felszerelték ezeket. Szerintem már akkor is éppen így nézhettek ki. Sokan elhamarkodott kijelentéseket tesznek, azt mondják, hogy nem működnek. Ha azonban a dolgok hátterébe tekintünk, rájövünk arra: ezeknek épp az a rendeltetésük, hogy rosszak legyenek.

Mert mi lenne, ha ezek a masinák elkezdenének működni. Vajon ki venné akkor kezébe az ábris könyvet? De vajon mi lehet ezen dobozokban? Szerintem üresek.

De a dolgok eredetisége épp ebben rejlik. Mindenkit furdal a kíváncsiság, nyugtalanul alszik, nincs se éjjele, se nappala. Erre az orvoság: vegyen kezébe egy ábris könyvet. Ugy tűnik az ábrázoló tanszék megtalálta a helyes utat. Pusztán csak egyetlen kérdés merült fel bennem. A gazdaságosság elve.

Vajon nem lett volna olcsóbb, ha a dobozokat nem fából készítik el, hanem csak egy dipára lerajzolják?

-Tóth László-

Köszönet

XI. 2-án kicsi, de lelkes társaság gyülekezett a Nagyvárad téren, a villamosmegállóban. Reggel 7 órakor 18-an léptünk be nagy ambícióval a METRO építkezés Üllői úti kapuján. Háromnegyed kilencig keresték számunkra a munkát, miután bebizonyítottuk, hogy nem tévedésből járunk arra, és nem más vállalathoz jöttünk dolgozni, hanem a KEV-hez. No de, a várva várt munkát megtalálták, és déli 1 óráig dolgoztunk is keményen. Betonvasakat adtunk a vasszerelők kezé alá, valamint anyagmozgattunk egyéb helyre. Ezúton szeretnénk köszönetet mondani a lelkes társadalmi munkásoknak:

Balla Sándor	241.
Czine Zsigmond	241.
Grieger Ernő	241.
Kovács Géza	241.
Komócsin Zoltán	241.
Pálfalvi Gábor	241.
Sándor János	241.
Blaskó István	336.
Boros András	336.
Kintli Péter	336.
Kiss Gábor	336.
Homály János	511.
Ficzek György	511.
Habetler Gyula	512.
Mátyás György	512.
Frankó Gábor	516.
Somogyi János	516.
Sváb János	516.

Néptánc

November 12-én fél 6-kor a Mária utcai klubban a Kertészeti Egyetem táncsoportja, Lelkes Lajos vezetésével tánc történeti bemutatót tart.

MŰSOR:

Közép-Európa néptánca és népzeneje.

Tóth Sándor

A LIK HÉTKÖZNAP ESTJÉRŐL...

Ezen a héten is lesz kulturális program - amint a plakátokról értesültek már. Ennek kapcsán megpróbálom eddigi tapasztalataimat összefoglalni és közhírré tenni. Hogy miről?

A félév folyamán csaknem minden héten volt egy, néha két napon is esti program klubunkban. (Hétfőkre és szerdákra gondoltok.) Az előző évekhez képest a nagyobb rendszeresség a fejlődés. Nem állítom, hogy a színvonal mindig is mindenkinél legmagasabb szintű igényeihez volt mérhető, de az bizonyos, hogy rajtam kívül csak kevesek képesek az összehasonlításra. Egyszóval a látogatottság messze a várakozásom alatt maradt.

Ez azért rossz, mert megnehezíti a műsorszerkesztők /2-3 ember/ további munkáját. Az ugyanis nyilvánvaló, hogy közönség visszhang nélkül nemigen tudjuk eldönteni, jól csináljuk-e.

A jövő félév programjának összeállítása érdekében igen fontos, hogy például a KÖZHÍR hasábjain, vagy a Q faliújságon véleményt nyilvánítsatok, mit szeretnétek látni, hallani.

játszékos idő

Péntek délután néhány perccel három után kiderült, hogy előző nap, vagy ezelőtt tíz perccel nem olvastam el a mérési útmutatót. Az igazat megvallva én mindezt nagyon jól tudtam. Csak megpróbáltam meglátni, hallgatni, nem hívni fel magamra a figyelmet. De a sors kezembe adott egy pajkos kis fogaskereket, s mit ad Isten, olyan szépen gurult végig az asztalon, hogy csak na! Még dörömbölt is hozzá, jó mély fahangon. Sokan morogtak is miatta. Mert hogy sokan is voltunk. Nem is gondoltam én arra, hogy ennek a szép zörömbölő kerekcskének - aminek igazán furcsán nézett ki az alakja - mi a modulja, vagy a fogvastagságát ivben vagy egyenesben mérjük-e. Elmerültem gurigáztam az asztal tetején, s lelkemben karácsonyi hangulat motoszkált, lágyan esett a hó. Mondom, sokan voltak, s hogy a játékbeli egyedüliségem meg ne szakadjon, kiragadtak a tömegből, s csak engem, egyedül engem próbáltak játszódásomból átmenekíteni a komolykodó, de valójában szintén játékos elmékedésbe. Nem tudtam komoly lenni. Néhány másodperc kevés volt arra, hogy rájójjak, nincs Karácsony. Csak mérés van. Csak fogaskerek /ami nem gurul/, modul, fogvastagság, alámetszés, s mindezt halálos pontossággal tudni, mi mit jelent. Nem volt időm, hogy felébredjek. A pajkos kis kereket kivették kezem közül, engem pedig megkértek, ne küszködjek itt tovább. Talán legközelebb jobban sikerül. Mit tehettem mást: hazamentem. De egy óra múlva már nyugodt lelkiismerettel másoltuk egymásról a jegyzőkönyvet. Egy három szám a táblázatban. Egy ember a szakitógéppel küszködött, a másik a nyomatékulcsal, egy csavar pedig úgy szenvedett, hogy majd beleszakadt. Mi pedig csak bőszen másoltunk. Készítettük a jegyzőkönyvet.